

[Djurhuus.]

Helsingfors sagde daværende statsminister i Danmark hr. J. O. Krag i sit indlæg følgende i forbindelse med Færøernes ansøgning om repræsentation i Nordisk Råd:

„Til sidst skal jeg tillade mig at gøre nogle bemærkninger om en sag, som i høj grad ligger den danske regering på sinde. Det er spørgsmålet om færøsk repræsentation i Nordisk Råd. Jeg tror, at det vil være bekendt, at der i det færøske folk består en stor og levende interesse for nordisk samarbejde. Det færøske folk er det sjette nordiske folk, og der består et naturligt ønske i den færøske befolkning om at få lejlighed til at deltage på lige fod med de andre nordiske folk i Nordisk Råds arbejde.“

Statsminister Krag argumenterede derefter for de færøske ønsker, og jeg er glad over, at jeg her ved denne lejlighed må få anledning til direkte at takke ham for hans indlæg. Jeg håber ikke, at vor højterede formand påtaler det, når jeg nu direkte henvendt til folketingsmand J. O. Krag siger: Tak, forhenværende statsminister Krag!

Resultatet af vor ansøgning om direkte repræsentation i Nordisk Råd foreligger nu i dette forslag til lov om ændring af lov om Nordisk Råd. Det er et afslag og er hverken det, vi ønskede, eller det, vi bad om. Antallet af delegerationer er de samme fem, som der var i forvejen, men det samlede medlemstal er forhøjet fra 69 til 78 for at give Island, Norge, Sverige og Finland talmæssig valuta for vor deltagelse i den danske delegation, medens Danmarks folketing vælger 16, som det gjorde før dette forslags fremkomst. Jeg beklager, at Danmarks repræsentation således er nedskåret i forhold til de andre nordiske lande foranlediget af vor ansøgning. Dette var ikke vor hensigt, da vi rejste denne sag. Ikke på grund af Danmark, som har måttet yde i dette brødreleg, men på grund af vore andre nordiske brødre, der tog sig betalt for, at vi kunne komme med i den danske delegation, er jeg flov, skuffet og flov.

Denne nordiske bygning, som Nordisk Råd er, viste sig i denne for os færinger så vigtige sag ikke at have så vidt til vægge og så højt til loft, som vi havde håbet og regnet med.

Den taktiske strategi, der er blevet an-

vendt i denne afværgelsesmanøvre, er til at se uden briller. Men vi angriber — ordet i gåseøjne — igen, og til den tid er det mit håb, at der blandt nordiske politikere er skabt forståelse og lydhørhed for den tanke, at der ikke nødvendigvis må kræves løsrivelse af selvstyrende folk fra deres rigsfællesskabspartner for at kunne komme med i Nordisk Råd på lige fod med de andre nordiske folk.

Selv om Nordeklanen ikke vedrører den foreliggende sag, vil jeg benytte lejligheden til at henstille til regeringen, at færøske sagkyndige får lejlighed til at være med, når vedtægter på det erhvervsmæssige område bliver udarbejdet. Her tænker jeg særlig på forhold, der vedrører fiskerierhvervet og industrierhvervet.

Men for at vende tilbage til den sag, der er til behandling. Forslaget har været forelagt Færøernes landsstyre og lagting og er vedtaget i lagtinget af 14 af lagtingets 26 medlemmer, samtidig med at Færøernes Nordenforening, Norrøna Felagið, enstemmigt forkastede det ud fra det synspunkt, at det fuldstændig tog grundvolden væk under den status, vi færinger havde fået i Nordenfællesskabet på mødet i Reykjavik i 1965.

Jeg ved, at der bliver sagt, at man skal elske den, man får, selv om man ikke får den, man elsker. Dette kan jeg ikke gøre i den foreliggende sag. Jeg vil unnlade at stemme for dette forslag.

Johan Nielsen: Jeg var lidt i tvivl, om jeg skulle sige noget i denne forbindelse, men jeg føler alligevel trang til at tage ordet af to grunde.

For det første vil jeg takke de mænd og kvinder, som har vist en god vilje. Jeg vil takke dem, som har arbejdet for, at vi kunne få vort fulde medlemskab, og så vil jeg beklage, at vi ikke kunne få vort fulde medlemskab.

Jeg vil formode, at man vil afæske mig en forklaring på, hvorfor lagtinget stemte sådan, som det gjorde, og det vil jeg forklare ganske kort. Det gjorde lagtinget, fordi man ellers mente, at vi tabte det hele på gulvet. Vi var i syv sind i mit parti på Færøerne med hensyn til, hvad vi skulle gøre. Vi vidste udmærket, at dette forslag ikke honorerede det krav, som afdøde lagmand Mohr Dam havde stillet, men efter at have drøftet